

Vô Cùng

1

Nhạc: Võ Hoài Phúc
Thơ: Huỳnh Tuấn Anh

Em nghe gì không? Từng hạt mưa đã gọi tên anh bỗng thấy
thương cây bàng non thương chiếc bóng cô phòng
Đâu là cô đơn? Nếu mình nghe nhau trong hạt mưa nghe tiếng
khóc mưa rơi nghe tiếng mưa cười và tiếng trái tim từng đêm gõ
trên lá bàng non em nghe gì không... hỡi em Vì anh thương
em như thương cây bàng non cây nhớ ai làm sao nói
được vì anh thương em như thương hạt mưa non đại võ
rồi mà có được đâu anh thương em sẽ không cần
trước sau vì anh đã đặt mình ở hướng vô cùng...